

Sygn. akt III KKN 464/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 11 stycznia 2001 r.

Sąd Najwyższy - Izba Karna w Warszawie

na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN – Tomasz Grzegorzczak

w sprawie **E. S.**

skazanego z art. 208 kk z 1969 r.

po rozpoznaniu kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w L.

z dnia 21 kwietnia 1998 r. sygn. akt V Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w R.

z dnia 21 listopada 1997 r., sygn. akt II K [...]

p o s t a n o w i ł:

**oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną i obciążyć
skazanego E. S. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

U Z A S A D N I E N I E

W kasacji zarzucono obrazę art. 3 § 2 i 3 d.kpk przez rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego oraz art. 4 § 1 d.kpk przez odmówienie dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego i oparcie się na pomówieniu współoskarżonego, a nadto art. 372 d.kpk przez nierozważenie zeznań świadka X.. Analizując te zarzuty Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja może być złożona skutecznie jedynie z powodu tzw. bezwzględnych podstaw odwoławczych oraz innego rażącego naruszenia prawa i to takiego, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia (art. 463a § 1 d.kpk, art. 523 § 1 kpk). Nie można w kasacji podważać ustaleń faktycznych, a jedynie sposób ich dokonania od strony procesowej. Tymczasem niniejsza skarga faktyczna polemizuje z tymi ustaleniami i to nierzetelnie. Zeznanie świadka X. było podstawą ustaleń faktycznych (k. 476), tyle że obrona wyciąga z nich jakoby wniosek o niewinności oskarżonego, a świadek ten informował jedynie o nabywaniu kuchenki od współoskarżonego i o tym że nie wie o przestępczej działalności obu oskarżonych. Nie bardzo wiadomo na czym ma polegać dowolność ocen i ustaleń sądów, skoro wyjaśniły komu i dlaczego wiarę dają, komu zaś i z jednego powodu nie (k. 477 – 478, 520v-5218), tyle że odmówiły jej oskarżonemu, ale nie to przesądza o dowolności ocen i ustaleń. Kasacja w istocie swej chce na grunt postępowania kasacyjnego przenieść kwestię ponownej oceny dowodów ubierając to zagadnienie w postać obrazę prawa procesowego. W tym stanie rzeczy musi być ona uznana za oczywiście bezzasadną i dlatego orzeczono jak na wstępie.

aw

jw